Kuusalu Keskkool

Nr.1 2017
Märts 2017

INFOKIRI

Järjekordne õpilasgrupp on Tallinna lennujaamas turvakontrolliks valmis, ees ootamas rahvusvaheline projektikohtumine Belgias. Klõpsu tegi õpetaja Maria. Märts 2017

Sellel õppeaastal on juba toimunud ja veel tulemas mitu õpilasreisi. Vastavalt projektide sisule saavad neil reisidel osaleda kooli 5.-7. klasside õpilased. Sellised reisid muutuvad õpilaste seas järjest populaarsemaks ja soovijaid on juba nii palju, et lõpuks tuleb appi võtta loos ja liisku tõmmata.

Projektireis on üks suur õppimine. Lapsed õpivad nädala jooksul väga palju: iseseisvat toimetulekut, vastutuse võtmist, kaaslastega arvestamist. Ja seda kõike rahvusvahelises keskkonnas, võõral maal, võõras keeles.

Iga õpilasreisi eel korraldatakse koolis ettevalmistavaid tegevusi, kohtutakse laste ja lapsevanematega, osaletakse virtuaalsetel kohtumistel partner-koolidega. Kõik selleks, et reisiärevust maandada ja toetada õpilaste valmis-olekut eelseisvaks projektinädalaks.

Erasmus+

Ütle tere

@terekampaania

Tere ausse tõstmise kampaania taga on Eesti kultuuri koda ja selle liikumise eesmärk on kutsuda inimesi üles üksteist märkama ja toetama.

SELLES NUMBRIS

Hea õpikeskkond 2
Õpilased Belgias.....4-5
Hypatia.....7
Mis on kriipamine?.....8
Klasside plakatid Norras.....12
Mõtleme mobiilikasutusele.....12

PANE TÄHELE!

- Õpilasreisid Euroopasse
- Teadusnädalal Albertoga
- Norra kooli kogemus
- Kevadine Sitsiilia

ÕPETAJA VAADE

Riina Jalakas

Eesti keele ja kirjanduse õpetaja

On rõõm, kui keskkooli tulevad motiveeritud noored. Selleks ajaks peaks olema enam-vähem selge vähemalt suund, mis edasi saab. Kui seda viimase 3 aasta jooksul ei teki, võib noor 12. klassi lõpus seista fakti ees, kuhu ta edasi liigub.

Õppimine ei ole ainult ühepoolne tegevus. Lust on seista klassi ees, kui näen, et noored tulevad õpetatavaga kaasa ning on mõttega töö juures. Kuid aeg-ajalt vaatab õpetajale vastu teistsugune klass. Kahju, kui niisugune olukord tekib keskkooli osas.

Olen nõus loo autoritega, et põnevas tunnis on motiveeriv olla. See loob meeldiva õhkkonna. Kuid vahel tuleb teha ka nn „kuiva“ tööd, et materjali kinnistada.

Ainult õpilase ja õpetaja koostöös sünnib ilus tulemus.

ÕPILASESINDUSE MÕTTED

HEA JA MOTIVEERIV ÕPIKESKKOND

„Meist endist sõltub see, kas naudime koolis käimist ja oleme õnnelikud.“

Richard Raudla
Emilia Valgiste

Hea hariduse omandamise tagab motiveeriv, rahulik ja mõjutuste vaba õpikeskkond. Mida teha, ennetamaks õpilaste koolist välja langemist, kuidas muuta õppeainete omandamine kergemaks ja tulemuslikumaks?

Koolist enne lõputunnistuse kätte saamist välja langemine on tänapäeval sage nähtus. Ühed saavad gümnaasiumi jooksul aru, et otsus jätkata keskkoolis, oli vale, teised on teadlikult valinud keskkooli lapsepõlve pikenduseks. Koolitundides igavlevad noored tekitavad ka klassikaaslastes motivatsiooni langust, sest igavleva õppuri töö ei ole tulemuslik. Mida teha, et aidata neid õpilasi?

Enne põhikooli lõpetamist tuleks õpilastele keskkoolis õppimise eesmärkidest täpsem ülevaade anda. Vajalik oleks õpilaste personaalne nõustamine ja suunamine/ abistamine ning erinevate erialaste õpivõimaluste tutvustamine. Klassijuhataja-lapsevanem-õpilane peaks arenguvestluste käigus juba 8. klassis alustama arutelusid edasiõppimise teemadel.

Suurimaks õpihimu tekitavaks ning kooli paremaks muutvaks faktoriks on õpilassõbralik keskkond. See tähendab, et õpetaja kasutab sobivaid ja uusimaid õpetamismeetodeid, vajadusel konsultatsioone, seletab õpilastele õpitava materjali elulist tähendust, loob tunnis asjaliku keskkonna. Õpilasi ei pea õppima sundima, vaid julgustama, toetama, suunama.

Suur roll õpilassõbraliku keskkonna loomises on õpilastel endil. Igaüks võiks osata ennast ise motiveerida, olla aktiivselt kaasatud tunnitöösse, lastes ka kaasõpilastel keskenduda ja oma võimetele vastavalt töötada. Oluline on vältida naermist kaaslase üle, kes on aeglasem või vajab teistkordset selgitamist.

Teadmiste omandamine on lihtsam läbi põnevate arutluste, mängude ja suhtluse. Kui õpilane teab, et tunnid ei koosne ainult pikkadest ülesannetest ja kirjanditest, on õppimine tõhusam. Tundides, kus on nii arutlust kui ka praktilist tegevust, on õpilased motiveeritud uute teadmiste omandamisele.

Õpihuvi tõstavad õppereisid, muuseumitunnid, teadusasutuste ja ettevõtete külastamised, kohtumised erinevate elukutsete esindajatega.

Hea ja motiveeriva õpikeskkonna koolis loovad koostöös nii õpetajad kui ka õpilased.

ITAALIA — AKTIIVNE LIIKUMINE JA SPORT

Maikuu eelviimasel nädalal toimuv selle õppeaasta viimane õpilasreis viib 10 õnnelikku õpilast koos kahe õpetajaga Igavesse Linna. Kaasava hariduse projektipartnerid saavad kokku Roomas, Itaalia pealinnas. See tõotab tulla väga põnev ja tegevuste rohke nädal. Projektinädala peakorraldajaks on Itaalia koolitaja, kes on siiani läbi viinud huvitavaid ja kaasahaaravaid, samas õpetlikke ja kohalikesse oludesse kohandatavaid liikumis– ja sportmänge. Meie kehalise kasvatuse õpetajatel jagub vaid kiidusõnu Itaalia *Special Olympics* õpetajate Claudia ja Stefania kohta.

Selles projektis on fookus kaasamisel. Kaasame erinevaid õpilasgruppe - see nõue tuleneb otseselt projekti sisust ja iseloomust. Projektipartnerid on kohustatud dokumenteerima õpilaste valiku kriteeriumid, need peavad olema läbipaistvad ja objektiivsed. Valikukriteeriumitega on võimalik tutvuda Tugikeskuse juhataja Piret Kamberi juures.

„Kümme õpilast, kes tavaelus omavahel väga ei suhtle, kasvavad võõrsil oldud projektinädala jooksul ühtehoidvaks ja koostööaltiks meeskonnaks. See protsess on omaette katsumus!“ Õpetaja Maria

HORVAATIA — ANIMATSIOON

Maikuu alguses sõidavad kolm 6. klasside õpilast Rauno, Hugo ja Maribel ning 7. klassi õpilane Sandra Horvaatia pealinna Zagrebisse, et osaleda Väärtuste projekti viimasel kokkusaamisel. Õpilastega sõidavad kaasa inglise keele õpetaja Kai ning kooli filmiklubi juhendaja Rasmus.

Nagu tavaks saanud, elavad õpilased selle projekti kohtumiste ajal kohalike õpilaste peredes. Seega sisustatakse õpilaste õhtune vaba aeg võõrustaja pere poolt. Õpilased majutatakse kahekaupa, siis tunnevad nii külalised kui võõrustajad end mugavalt. Õpilased saavad üksteiselt abi küsida, kui näiteks mõni ingliskeelne sõna ei tule vajalikul hetkel meelde. Ja kahekesi olles läheb ka sisse elamine võõrasse elurütmi sujuvamalt ning lõbusamalt.

Projekti tegevused ei ole sel korral teps mitte kooliruumides, nagu tavaks on olnud, vaid hoopis Zagrebi filmiklubi stuudios. Projektinädala põhitegevus on animatsioon ning peale kolme pikka tööpäeva filmistuudios peaks sealsete juhendajate abil valmima üks vahva multifilm, mis seob kokku seitsme partnerriigi valitud lood ja kangelased.

Tuletame meelde, et eelmisel aastal kohtumisel Portugalis tutvustati üksteisele oma maa kangelasi. Eestlased valisid tutvustamiseks Kalevipoja ja Ülemiste vanakese.

Ettevalmistavate tegevuste käigus aprillikuus saavad meie kooli õpilased vahva võimaluse joonistada nii meie Kalevipoega kui teiste riikide kangelaskujusid.

Samuti lõpeb maikuus suur, 2 aastat kestnud ühisjoonistamine, mida veab Horvaatia kooli kunstiõpetaja Vlasta. Iga partnerkooli oma maad kujutavatest fragmentidest valmib kaunis kollaaž, mis jääb meile meenutama seda projekti veel ka aastate pärast.

Oskar Kallise "Kalevipoeg laudu kandmas" (1914)

https://et.wikipedia.org/wiki/Kalevipoeg

ÕPILASREISIDEL ÕPITAKSE PÕHIVÄÄRTUSI

„Kartsin, et ei saa millegagi hakkama ja keeran käki kokku.“

„Arvasin, et ma ei oska inglise keelt piisavalt hästi.“

„Mul oli suur hirm lennukisõidu ees.“

„Pelgasin, et pean üksi teiste ette minema ja midagi kooli nimel esitama.“

Hirmud on meie olemise loomulik osa. Hirmud on nendega vastandumiseks ja ületamiseks. Õpilasreisidel tuleb õpilastel välja tulla oma mugavustsoonist. Oi, kui palju murelikke mõtteid on kuulnud nii õpetajad kui lapsevanemad lastelt, kel juba reisiärevus sees ja väljalennu kuupäev terendamas. Mõned lapsed oskavad oma ärevust hästi peita ja vaid väikesed märgid reedavad nende ebalust.

Ei ole mitte kerge suhelda võõrkeeles terve nädala jooksul. Ka täiskasvanu väsib intensiivsest (võõrkeelsest) suhtlusest kolmandal-neljandal päeval. Nimetame seda päeva mõõnapäevaks ja oleme valmis vastu-rünnakuks. Abiks tulevad sellised meetmed nagu aja maha võtmine, individuaalsed vestlused ja kerged puhkehetked.

„Soovin järgmisele reisile minna ja oleksin siis juba hoopis julgem, avatum ja loovam kui nüüd, mu esimesel sellisel reisil!“ Erasmus+ osalenud õpilane

PROJEKTINÄDALA TEGEVUSED

Projektinädala ülesehitus oli väga mitmekesine. Põhiline „staap“ asus Waha koolis, kus viidi läbi ühistegevused rahvusvahelistes gruppides ja mängiti sportmänge. Loodi ka ühisjoonistus teemal “Värvide mäng”.

Mitteametlik itaallaste korraldatud lõpudisko hostelis kujunes paljudele selle reisi kõrghetkeks.

Käisime ka mitmetes teistes põnevates paikades. Liege’i linnavalitsuses korraldati pidulik vastuvõtt ja ühel päeval külastasime UNESCO maailmapärandi nimekirjas olevat Brugge linna (117 00 in).

Liege ise on üsna suur linn (ca 197 000 in) ning õhtuti vabal ajal jalutasime linnas, imetlesime vanalinna ning loomulikult astusime sisse kaubanduskeskustesse.

Emakeelepäeval, 14. märtsil vestlesime koos kahe äsja Belgiast naasnud õpilasega. Nemad, nende kaheksa kaaslast ning kaks saatjat õpetajat osalesid 5.-11. märtsil projektikohtumisel Liege’ linnas Belgias. Kaasava hariduse projektis osalevad veel 3 kooli (pärast Türgi väljalangemist eelmisel aastal) – Slovakkia, Itaalia ja Rumeenia. Projekti on kaasatud ka koolitajad Rootsist, Suurbritanniast, Leedust, Belgiast ning Itaaliast.

See Erasmus+ koostööprojekt keskendub muusika ja spordi võimalustele kaasava hariduse pakkumisel koolides. Belgia põhiteema oli sport: aktiivne liikumine, koostöömängud ja koos tegutsemine.

Nüüd, olles reisilt tagasi, on mõlemad õpilased ühel meelel, et võiks veel sarnasele reisile minna. Ja siis julgetakse olla palju avatumad, suhtlemisaltimad ja loovamad. Esimene samm on ikka kõige raskem. Kes kord on sellistel projektireisidel osalenud, oskab märgata oma hirme ja neist üle saada.

Esimene reis ongi pigem kompamine ja tutvumine. Tagasi tullakse uute kogemustega ja teadmistega, jagatakse muljeid ja nähakse maailma natuke teise pilguga. Alateadlikult on omandatud midagi sellist, mis hakkab mõjutama edasisi otsuseid ja tegevusi. Seda ei pane alguses keegi tähele, ei õpilane ise, tema vanem ega õpetajaid. Uus kogemus hiilib vargsi lapse tajusse, tema olemisse ja võib avalduda alles mitme aasta pärast.

Projektireiside otsene tulem on uued kontaktid ja inglise keele praktika, kuid hoopis olulisem on, millise tunde ja teadmise jätab projektireisil kogetu lapse alateadvusesse. Ja seda saab mõõta alles aastate pärast.

Maria Trei, Piia Palge-Lepik

Vastuvõtul Liege' linnavalitsuses tutvustati Eestit laulu saatel. Lapsed esitasid laulu „Me armastame Eestit!"

WAHA KOOL BELGIAS

Reisil käinud õpilaste arvates jättis koolimaja natuke räsitud ja räpase mulje, see-eest kooliõu oli suur. Kooliõu piirnes neljast küljest erinevate koolihoonetega. Märgati, et pea staadionisuurust koolihoovi kasutati vahetundide ajal pidevalt – õpilased mängisid ja kasutasid erinevaid mänguvahendeid, mis oli selleks otstarbeks koolihoovile valmis pandud. Jalgpallid, korvpallid, väikesed pallid viskemängudeks, rõngad, jms... Märgati ka ühte korrapidajaõpetajat, kelle rollist aga väga hästi aru ei saadud. Õpilaste mäng käis omasoodu ja omavahel, vahel ka natuke karmimalt, kui meie kooli üldiselt lahked õpetajad lubaksid.

Teine suur erinevus meie kooliga oli koolitoit ja üldse toitlustamine. Igal pool koolimaja koridorides „varitsesid" õpilasi snäki- ja joogiautomaadid. Vaid algklassiõpilastele oli ette nähtud koolilõuna, suuremad lapsed pidid oma toitlustamise ise korraldama. Tõenäoliselt kohtuti üsna tihti koridorides nende nelinurksete selvekioskite juures.

Projektis osalenud õpilastele korraldati ühised lõunasöögid, see tähendas reeglina pikka saia, mille vahele sai panna erinevaid täidiseid. Joogiks pakuti vett. Ei mingit süsivesikute rikkaid jooke, mis automaatides kohalikke õpilasi ootasid.

Õpetaja Maria tõi välja ka viisakusteema: „Tere - tänan – palun – vabandust - silmside on siin maal elementaarne. Saime aru, et see on oskus, mida oleks viisakas meilgi osata.„

VÕIMALUS VÕRRELDA

Palusime õpilastel mõelda ühele märksõnale, millega möödunud reisi iseloomustada.

Ühele õpilasele seostus reis sõnaga „põnev" – põnevad tegevused, ägedad meeskonnamängud.

Teine õpilane ütles märksõnaks „pikk" – terve nädal kodustest eemal olla, pidevalt suhelda, ka võõrkeeles ja olla valmis uute situatsioonidega rinda pistma – see väsitab ka kõige ärksamaid reisiselle.

Noored tõid välja, et meie õpilased võiks olla loovamad ja julgemad. Kui võrreldi näiteks erinevate gruppide ühisjoonistusi, siis teiste gruppide omavaheline suhtlus tegevuse ajal oli palju aktiivsem ja julgem, ka valminud tööd paistsid „eestlaste"-gruppide töödest rohkem silma oma fantaasiarikkuse ja loovusega.

Eestlased on loomult tagasihoidlikumad ja õpilaste arvates paistis see reisi ajal ka välja. Eriti näiteks võrdluses itaallaste grupiga. Itaallaste kärarikas sotsiaalne suhtlus kestis tihti varajaste hommikutundideni :)

Viimane Väärtuste laeka vahetus. Mais võtame praegu meie käes oleva Itaalia laeka kaasa Horvaatiasse, kus saame tagasi meie enda, Eesti Väärtuste laeka!

SITSIILIA FAKTIDES

Sitsiillased armastavad jäätist süüa ka hommikusöögiks. Kreemjas sorbeelaadne magustoit nimega Granita on kerge ja värskendav hommikune maiuspala soojal suvel.

Sitsiillased on pöörased pistaatsiapähklite järele. Pistaatsia puid kasvatatakse kogu saarel ja lõhnavaid rohelisi pähkleid kasutatakse nii soolaste kui magusate roogade juures.

Maffia on tõeline—legendaarne ja reaalne.

www.clickandgo.com

SITSIILIA—PÄIKE JA PITSA!

Hegne Kibuvits, Pille Pant, Kaja-Astrid Reiska

3. klasside klassijuhatajad

13.-17. märtsil viibisime Erasmus+ Väärtuste projekti raames Sitsiilias, kus tutvusime sealse kultuuri, Carini kooli ja õuesõppe tegevustega.

Sitsiilia on Vahemere kõige suurem saar. Oma pindalalt küll Eestist poole väiksem, kuid rahva arvult tunduvalt suurem: ligikaudu 5 miljonit elanikku. Ametlik keel on itaalia keel, kuid kohalikud elanikud räägivad sitsiilia keelt. Sitsiiliat seostatakse enamasti maailma kõige aktiivsema vulkaani Etnaga, mis ka meie sealoleku ajal oma olemasolust märku andis.

Veetsime neli päeva saare põhjaosas asuvas Carini linnakeses, kust on pärit meie projektipartnerid. See, umbes 30000 elanikuga linn, asub Türreeni mere rannikul Palermost mõnikümmend kilomeetrit lääne pool. Tuntuim vaatamisväärsus on 19. sajandi lõpul rajatud loss, mille tornist avaneb linnakesele suurepärane vaade. Lossiruumides on tänapäeval erinevaid näitusi. Meil õnnestus näha meisterlikku marionettnukkude kollektsiooni. Carinis on palju kirikuid, kuhu linnaga tutvujad julgesti võivad sisse astuda. Kesklinnas tungib ninna toidulõhn: pastat ja pitsat on võimalik siin maitsta peaaegu igas söögikohas.

Meie päevad Sitsiilias algasid Carini koolis, mis erines mitmel moel meie koolimajast. Asutuse territoorium on kindlalt piiritletud. Koolihoov on eraldatud aiaga, peasissepääsu ees on trellitatud väravad. Pärast tundide lõppu lukustatakse koolimaja territoorium ning sisse võib saada üksnes koos valvuriga või need, kellele on usaldatud võti.

Carini koolimaja peasissepääsu ehib suur ja värviküllane seinamaaling.

Fotol on Castello di Carini, ehk tõlkes Carini loss. Lossitornist avaneb vaade vanalinnale.

Kooli koridorid ning klassiruumid paistsid silma värviküllusega. Seintel äratasid tähelepanu õpilasi motiveerivad tuntud inimeste poolt lausutud või kirjutatud aforismid. Saime teada, et koolis väärtustatakse enim loovust ning seal pööratakse suurt tähelepanu kunstilistele vormidele. Näiteks kujundab ja värvib iga klass aasta alguses oma klassiruumi. Suur seinamaaling koolimaja peasissepääsu ees oli väga pilkupüüdev ega jäänud kellelgi märkamata.

Mööbliesemeid ning õppevahendeid oli klassides minimaalselt. Märkasime, et mitmed kapid käisid lukus ning lapsed nende sisule ligi ei pääsenud. Tutvudes kooliga taipasime kohe, et Carini kool on ka varem osalenud projektides. Seinu katsid taaskasutuse temaatikat illustreerivad pildid, mis olid tehtud värvilistest plastpudelitest. Samuti oli käesoleva Erasmus+ „Väärtuste projekti“ eelnevate kohtumiste piltidest valminud illustreerivad kollaažid, klaaskapis eksponeeriti partnerriikidelt projektide käigus saadud kingitusi.

Carini kool kasutab õppetööks ka ümbritsevat keskkonda. Kool asub väikeses linnakeses, kus on mitmeid erinevaid asutusi ja hooneid. Koolil on võimalik tunde läbi viia väikeses kirikus, mis võlub oma kunsti ja ajaloolisusega. Kiriku seintel ja laes on piibliteemalised maalingud ja nikerdused, mis tutvustavad külalistele põnevaid lugusid Itaalia ajaloost. Õpetaja juhendamisel tutvuvad õpilased kohalike kultuuritraditsioonide ja –väärtustega ning religiooniga. Õppimiskogemus sellises keskkonnas on vahetu ja huvitav.

Kooli läheduses on mitmeid loodusparke ja -radu. Aeg-ajalt korraldatakse matku ja väljasõite loodusesse, et ümbritsevat täpsemalt uurida. Juhendajaks võivad olla nii oma kooli õpetajad kui ka kutsutud giidid. Giid tutvustab loodus-pargi loomastikku ja taimestikku. Uuritakse kive, taimi, linde ja otsitakse loomade jälgi. Rada valitakse vastavalt õpitavale teemale. Looduses liikumine ja õppimine seostatakse klassiruumis õpituga. Loodusrada lõpeb õpitust kokku-võtete tegemisega pikniku vomis.

LÕIMITUD ÕUESÕPE— NOORELT NOOREMALE

Eve Sarap

Kuusalu Keskkool teeb mitmendat aastat koostööd teaduskeskusega AHHAA, kooli iga-aastane sügisene loodusainete nädal on seotud Teadlaste ÖÖ Festivali üritustega.

Tüdrukutele suunatud AHHAA teadusprojekt „Hypatia“, mida koordineerib õpetaja Karin Tensing ja kus osalevad 7. kl neiud, teevad järgmiste põnevate nimedega keemiakatseid: vitamiini-rakett, klaasijanu, elevandi hambapasta.

Katsed annavad lisateadmisi keemiast ja füüsikast ning arendavad ka esinemisjulgust ja sõnaseadmisoskust. Töö-tubades õpituga on esinetud koolikaaslastele ja eelkooli-ealistele lasteaedades.

Fotol on Kiiu Kiigepõnni lasteaia õueala, kus 7. kl õpilased tutvustasid ja demonstreerisid lasteaia-lastele põnevat keemia– ja füüsikamaailma.

Hypatia PROJECT

Tüdrukud

reaalteadustesse!

Trellick Tower graffiti, London. Flickr.com

MIS ON KRIIPAMINE?

„Grafiti ehk grafiito (tegevuse kohta on asjaarmastajad pakkunud ka sõna kriipamine) on piltide või tekstide kujutamine seintel või muudel pindadel tavaliselt avalikus ruumis.

Eesti tänavakunsti iseloomustamisel on välja toodud, et Tallinnas tõuseb pigem esile lahtise käega tehtud kiire grafiti ja Tartus šabloonkunst, mis vajab tegemiseks rohkem aega.

Üheks Eesti tuntuimaks tänavakunstnikuks on Edward von Lõngus.

www.vikipeedia.ee

WHAT IS THE GRAFFITI PROJECT ABOUT?

Alberto Gonzalez DelaFe

EVS Volunteer

The Graffiti Project is a project which consists in join different potential organizations and collectives to elaborate a graffiti in the Kuusalu School.

which have in their common life and in a global point of view. This project is a complement activity of the ERAMUS + "Early Living School" 2015-2017 (International project between schools of Estonia, Italy, Poland, Norway, Portugal, Turkey and Croatia).

The graffiti will be painted in the wall situated behind the kitchen of Kuusalu School

The main goal is the interaction and participation of the youth people in the creation of a graffiti about the following topics:

- Values in local area
- Options to spend free time in and around
- Cultural values and traditions in local area
- Nature around local area
- Values inside me (self-esteem, feeling safe, showing tolerance)
- Values inside me (team work, take initiative, introducing cultures)

What is the main goal?

Along the elaboration of the Graffiti the students will realize the importance of these topics, and the effects

Who are the participants?

Kuusalu School

Kuusalu Youth Centre

Kuusalu Art School

Kolga School

Also we have the participation and help from a graffiti's artist Kevin Poll from Tallinn.

When is it going to start?

The Graffiti will start in the month of April, exactly it is going to take around one week to do it.

First of that, we will do a workshop where the students who are going to paint learn some advices and skills from the graffiti's artist.

KESKKONNAHARIDUS

Veebruarikuus toimusid teaduskatsed Alberto eestvedamisel Kuusalu noortekeskuses. Foto: Kuusalu Noortekeskused

KESKKONNAKAITSEST INGLISE KEELES

Teadusnädala raames teevad ainesektsioonid koostööd ja meil on rõõm välja kuulutada loengute teemad, millest Euroopa Vabatahtliku Teenistuse vabatahtlik Alberto õpilastele rääkima tuleb:

- Kile ja mikroplastik (*Plastic and Microplactic*)
- Ülepüük ja selle mõju (*Overfishing and its effects)*
- Kliimasoojenemine ja selle mõju ookeanitele ning rahvastikule (*Global warming and it's effects on the ocenas and people*)

Oleme valinud vaatamiseks välja ka mitmeid keskkonnateemasid käsitlevaid filme. Tõsisematele huvilistele on Albertol edastada viiteid nii filmidele kui artiklitele. Näiteks soovitab ta lugeda artiklit „*The massive problem of microplastics*" (C. Alexander-White, 15.nov 2016. https://eic.rsc.org/feature/the-massive-problem-of-microplastics/2000127.article). Artiklis antakse põhjalik ülevaade plasti mõjust ja kahjulikkusest keskkonnale. Saab teada ka seda, et plast jääb ookeanidesse mitte ainult kümneteks, vaid sadadeks aastateks. Tavalise kilekoti täielik lagunemine kestab umbes 500 aastat.

Iga aasta 22. aprillil tähistab maailm Maa päeva. Inglise keeles *Earth Day*. Seda päeva hakati tähistama 1970.a USA-s, et juhtida inimeste tähelepanu keskkonnaprobleemidele. Mõtle ka sina kaasa ja ole keskkonnateadlik!

TEADUSNÄDAL

Eve Sarap

Bioloogia õpetaja

Loodusainete sektsooni juht

17. - 21. aprillil korraldavad loodusainete õpetajad teadusnädala.

Loodame heale ilmale, sest üksjagu põnevaid katseid ja eksperimente oleme planeerinud õuealale. Suurtel vahetundidel ootame kõiki huvilisi majast sammu välja astuma ning vaatama, mida põnevat teadushuvilised õpilased meile õpetavad ja näitavad.

Nädala jooksul taasavastame vana aega — olete kutsutud uudistama näitust omal ajal kasutuses olnud õppevahenditest. Näituseruumiks on füüsikaklass.

Koostöös võõrkeele õpetajatega toimuvad inglisekeelsed töötoad keskkonnakaitsest ja aktuaalsetest teemadest. Need viib läbi kooli EVSi vabatahtlik Alberto, kes on hariduselt merebioloog.

Teadusnädalat saame tinglikult kutsuda ka mikroskoobinädalaks. Võtame kasutusele kõik koolis leiduvad mikroskoobid ja hakkame uurima ainete mikromaailma.

Põnevat teadusnädalat!

Jälgige reklaami!

TURGUTAVAD
10 PÄEVA -

TÖÖVARJUNA NORRAS

Meie koolis on sel õppeaastal töös korraga mitu projekti. Minul oli võimalus Erasmus+ projekti raames olla 10 päeva töövarjuna Norras. Kvåle kool Sogndali väikelinnas oli mulle sel ajal "kodukooliks".

Erinevusi Kuusalu ja Kvåle kooli vahel oli mitmeid. Norra lapsed ei saa koolis sooja süüa, vaid võtavad kaasa oma võileivad. Puhvetist on võimalik osta mahla, vett, jogurtit, puu-vilju.

Kolmapäeviti valmistavad 9. klasside õpilased sooja putru – üks kulbitäis maksab 10 NOK-i, 2 kulbitäit 20 NOK-i. Reede varahommikul valmis-tatakse pitsasid, mida saab jällegi puhvetist osta. Puhvetit peavad 9. klasside õpilased ja saadud raha läheb nende järgmise aasta Poola reisi tarvis. Reis Poola on nende iga-aastane ajalooga seotud reis. Kogu reisi raha tuleb õpilastel endil koguda, vanemad saavad toetada vaid ise erinevate asjade ja teenuste ostmisega.

Ma usun, et selline töö-varjuks olemine annab tegeliku pildi sellest, kuidas igapäevatöö toimib. Olen väga rahul Sogndalis veede-tud 10 päevaga, olgugi et need olid tõeliselt tihedad päevad.

Soovitan niisugust kogemust kõigile ja olen väga tänulik võimaluse eest sellises projektis osaleda.

Anu

NORRA KOOLIS PANNAKSE TÄHELE

Anu Ukkivi

Inglise keele õpetaja

Koolimajja sisenedes oli mul tunne, nagu oleksin seal varem olnud – kool oli väga sarnane meile tuttava Grubbe kooliga Rootsis. Koolis on kokku 15 klassikomplekti, igas vanuseastmes on 3 paralleeli. Igal klassil on 2 klassijuhatajat – üks on kontaktõpetaja ehk ametlik suhtleja vanematega, teine on abi/ tugiõpetaja, kes samuti selle konkreetse klassiga tegeleb.

Koolikorraldus oli Eesti omast veidi erinev. Noorem aste on 6.-7. klass, vanem osa 8.-10. klass.

Ja veel üks oluliselt uudne fakt – iga laps koos vanemaga saab õppe-aasta jooksul kaks korda oma klassijuhatajaga kokku. Selline kokkusaamine toimub igas klassis, s.o 10 korda 5 aasta jooksul. Abiõpetaja asemel võib olla ka keegi teine selles klassis ainet andev õpetaja, **kuid alati peab olema sellesse vestlusse kaasatud 2 õpetajat.**

Nende päevade jooksul osalesin kõikide vanuserühmade erinevates ainetundides.

Hakkas silma, et igas klassis oli Somaaliast, Süüriast või mujalt Norrasse immigreerunud perede lapsi, kellesse kohalikud norrakad suhtusid toetavalt ja positiivselt.

8. klassi tulevad juurde uued õpi-lased väiksematest koolidest. 8. kl alustatakse täiesti uues koosseisus, arvestatakse juurde tulevate uute õpilastega.

Saabumise päeval osalesin koos-olekul, kus väiksemate koolide 2 õpetajat tutvustasid sinna kooli tulevaid uusi õpilasi.

Mõne lapse puhul oli probleemiks inglise keele peaaegu et oskamatus, kuid toimis kehakeel (näidati ette/ kirjutati/ joonistati / tehti harjutusi ette vm), millest saadi aru.

Kaasamine oli selles koolis väga oluline. See torkas silma erinevates tundides.

Mõned meeldejäävamad näited: kehalises kasvatuses oli ühel poisil 2 õpetajat – üks oli füüsiliste harjutuste ette näitaja, teine abistas poissi harjutuste tegemises. Teistes tundides sai noormees iseseisvalt hakkama.

7. klassi inglise keele tunnis oli üks tütarlaps, kes tuli tundi veidi hiljem koos oma arvuti ja kõrvaklappidega. Õpetaja käis aeg-ajalt tema juures ja kommenteeris. Mulle selgitati, et see tütarlaps oli oma arengus teistest kõvasti maas ja ta omandas matejali eriprogrammi järgi.

Esitluste puhul oli ühes grupis töö nii organiseeritud, et klass tegutses raamatu ja küsimustega, õpetaja kuulas kõnelejaid hoopis koridoris omaette laua juures. Mina sain vahepeal klassis küsimuste ja väidetega teisi toetada. Vähemalt selles grupis kuulsin ma õpetajalt vaid positiivseid kommentaare (selles grupis oli mitu teisest rahvusest õpilast).

Torkas silma, et **õpetajad on kõikide suhtes väga toetavad**.

Suusapäev on üks kindel talvine traditsioon, milles osaleb kogu kool ja mida finantseerib kool oma eelarvest. Kõik 15 klassitäit õpilasi ja õpetajad sõidavad varem tellitud bussidega suurde suusakeskusse. Suusatamisele lisaks on võimalus mitmeteks teisteks tegevusteks, sest kõikidel ei tarvitse olla vajalikku varustust või piisavat kehalist valmidust. Õpilastel on grillimiseks kaasas vorstid, et peale väsitavat sportimist natuke keha kinnitada ja üheskoos muljetada. Kahjuks ei saanud ma sellel üritusel osaleda, saatsin nad suusakeskuse poole teele ja ise suundusin lennuväljale.

Erinev on ka jalanõude ja riietuse probleem. Jalanõusid ei vahetata, kuid paljud jätavad oma jalanõud seina äärde. Joped pannakse enamasti toolide seljatugedele, sest **ilmast sõltumata on õpilased vahetundide ajal alati õues**. Õues on ka korrapidaja õpetaja!

KVÅLE SKULE

Reisikiri jätkub blogis

www.opimeopirannates.blogspot.com

NB! Iga klassi tagaseinas olid väikesed riiulid (3x9), kuhu õpilased jätavad oma õppevahendid, mida neil järgmisel päeval vaja pole. Koduseid töid palju ei jäeta, enamasti jõutakse tunnis valmis. Kuid lugeda ja praktilist tööd (näit. kududa teatud pikkus) jäi üsna palju teha.

Fragment Norra koolist

Iga klassi ukse juures näeb klassi tutvustavat infot. Õpilased lasevad oma loovusel lennata ja tulemuseks on ühtlasi kooli koridore kaunistavad elemendid.

Tavaliselt on sellised klasside plakatid vähemalt suuruses 50x70 cm. Selline ettevõtmine on tõsine meeskonnatöö harjutus — tuleb leida üks ühtne idee, mis jääb pärast tulemuseks vormistamist selle klassi õpilasi igapäevaselt tervitama.

Üsna tihti lisatakse õpilase nime kõrvale ka tema pilt. Sellel 7.c valmistatud plakatil näeme aga hoopis teistsugust lähenemist. Näopildi asemel iseloomustab last tema lemmik puu– või juurvili.

MOBIILTELEFONID KOOLIKESKKONNAS

Anu Ukkivi
Piia Palge-Lepik

Õpetaja Anu astub sisse Norra Kvåle kooli ja mida ta näeb?
Vahetundide ajal viibivad õpilased enamasti õues. Õpilaste riided-jalanõud asuvad õpilaste juures st klassiruumides. Igas klassiruumis on sahtlite püstak, kuhu õpilased saavad oma koolitarbed jätta. Õpetaja Anu otsib mobiiltelefone. Ta ei näe ekraanides olevaid lapsi! Tundide ajal tegeletakse õppetööga. Mitte ükski laps isegi ei piilu telefoni poole. Vahetundides oli mõne lapse käes näha mobiiltelefoni, kuid väga lühi-ajaliselt, mõne olulise info hankimiseks või teate saatmiseks. Enne ja pärast kooli oli mobiile näha rohkem, kuid see ei seganud laste omavahelist suhtlemist.

Õpetaja Anu astub sisse Kuusalu kooli ja mida ta näeb?
Lapsed seisavad-istuvad koridorides klassi uste taga, nägudelt kiirgamas mobiiltelefoni valgus. Ja nii igal vahetunnil, iga päev. Tundide ajal tuleb õpetajatel pühendada aega korra loomisele. Ka mobiiltelefonid kipuvad tundides olema kasutuses ja mitte õppe-eesmärkide täitmiseks. Mõnes tunnis kasutatakse telefone demonstratiivselt, mõnes üritakse laua alla piiludes oma mobiilne vajadus rahuldada.

Meil on mõtlemisainet, miks on kahe kooli erinevus mobiiltelefonide kasutamises ja õppetööle keskendumisel nii suur. Lapsed on ju lapsed igal pool. Hariduse andmise ja õppetöö eesmärgid peaks olema ka samad. Aga ometi tuleb kuskil vahe sisse, kui igapäevane pilt koolimajas on nii erinev.

Koolid on kehtestanud üksjagu reegleid mobiiltelefonide kasutamise kohta. Nii Eestis kui Norras. Mõnes koolis ja klassis reeglid toimivad, mõnes mitte? Miks on see nii?

Norras avaldati hiljuti uuring, kus prooviti leida vastus küsimusele, kas ja mil määral toimib koolides mobiiltelefonide (ja teiste nutiseadmete) kasutamise reeglistik. Jõuti huvitavale järeldusele: käskude ja keeldudega ei saa seda reguleerida! Leiti, et parimad on need koolid, kus toimib nn eneseregulatsioon - kõik õpilased-õpetajad-kooli töötajad-lapsevanemad vastutavad ise seadmete vastutustundliku kasutamise eest kooli ruumides. See toimib. Kvåle kool on üks neist, kus on oma ühiskondlikus arengus ja sotsiaalses vastutuses jõutud üksmeelselt nii kaugele, et enam ei ole vaja eraldi tähelepanu pöörata sellele valdkonnale - kõik toimib justkui ise-enesest ja vastutustundlikult.

Mõelgem sellele! Igas klassis. Iga õpetaja, iga õpilane.

Õpilasesindus ütleb oma arvamusloos lk 2 välja põhitõe: "*Hea ja motiveeriva õpikeskkonna koolis loovad koostöös nii õpetajad kui ka õpilased.*"

KUUSALU KESKKOOL

www.kuusalu.edu.ee

http://opimeopirannates.blogspot.com

Kontaktid:

Projektide koordinaator: Piia Palge-Lepik

Kaasava hariduse projektimeeskonna juht: Piret Kamber

EVT Vabatahtliku mentor: Anu Ukkkivi

Korrektor: Sirje Päll

